

имъ рече: Дѣто е трупъ-тъ, тамъ ще и орли-тъ да ся съберѣтъ.

ГЛАВА 18.

Казуваше още и притчѣ, какъ атрѣба
 1
 всякога да ся молятъ, и да ся не облѣня-
 вать: И говоряше: Имаше въ нѣкой си
 2
 градъ единъ сѣдникъ, който ся отъ Бога
 не бояше, и отъ челоуѣка ся не срамуваше;
 Имаше и една вдовица въ тойзи градъ, та
 3
 идяше при него и му казуваше: Огдай ми
 право-то отъ съперникъ-тъ ми. И до нѣ-
 4
 колко врѣме не рачи; а испослѣ рече въ
 себе си: Ако че отъ Бога ся не боѣж, и
 отъ челоуѣка ся не срамувамъ, ^бА то на
 5
 тѣжъ вдовицѣ, понеже ми досажда, нека ѣ
 отдамъ право-то, да не иде до край да мя
 отяготява. И рече Господь: Слушайте що
 6
 казува неправедный-тъ сѣдникъ: А ^вБогъ
 7
 нѣма ли да отдаде право-то на свои-тъ
 избранны, които выкатъ къмъ него деня и
 ноця, ако и да дълготърпи за тѣхъ: Ка-
 8
 зувамъ ви, ^гче ще имъ отдаде право-то ско-
 ро. Но Сынъ челоуѣческий кога дойде да
 ли ще намѣри вѣрж на земѣ-тъ?

И пакъ на нѣкои ^дакоито ся надѣяхъ на
 9
 себе си че сѣ праведни, и унищожавяхъ
 други-тъ, рече тѣзи притчѣ: Двама чело-
 10
 уѣци възлѣзохъ въ храмъ-тъ да ся помо-
 лять; единъ-тъ Фарисей а другой-тъ мы-
 тарь. Фарисей-тъ ся ^еисправи и моляше
 11
 ся въ себе си така: Боже, ^жблагодарѣ ти,
 че не съмъ както други-тъ челоуѣци, гра-
 бители, обидници, прѣлюбодѣйци, или как-
 то тойзи мытарь: Постѣжъ дваждъ въ седми-
 12
 цѣ-тъ, десетъкъ давамъ отъ всичко що
 придобѣхъ. И мытарь-тъ като стояше изъ 15

^а Гл. 41; 5.
 21; 56. Рим.
 12; 12. Еф.
 6; 18. Кол.
 4; 2. 1 Сол.
 5; 17.

^б Гл. 41; 8.

^в Откр. 6; 10.
^г Евр. 10; 57.
 2 Пет. 5; 8,
 9.

^д Гл. 40; 29.
 16; 45.

^е Псал. 153; 2.
^ж Иса. 4; 45.
 58; 2. Откр.
 5; 17.